

Sparganium natans. Tjellmo: C. J. Mohlin.

Sparganium oligocarpon. Ö. Eneby Ringstad: Dr C. Lönnberg.

Myriophyllum spicatum. Motala Charlottenborg: C. A. Sandberg.

Kl. XXII. *Salix Lapponum*. Åsbo Baltorpsäng i ett kärr: S. Julin enl. N. Aurelius.

Bastardformer inom släktet *Salix* mellan nästan alla här förekommande arter äro funna i Linköpingstrakten af amanuensen H. Dahlstedt, somliga äfven af mig.

Kl. XXIV. *Aspidium cristatum*. Linköpingstrakten.

Asplenium ruta muraria. Svinstads prestgård: N. Aurelius.

Aspidium spinulosum var. *dilatatum*. Ömberg V. Wägar: P. Dusén.

Tillägg till "Några ord om substratets betydelse för lafvarne".

Af T. HEDLUND.

Då uppsatsen: Några ord om substrates betydelse för lafvarne i Bot. Not. 1892 p. 133—142 var tryckt, kom till min kännedom ett referat i Medd. af Soc. Pr. F. et. Fl. F. Häft. III (1878) p. 174 af följande lydelse:

„Docent J. P. NORRLIN meddelade några af honom gjorda iakttagelser angående de smärre, specifikt stenbyggande lafvarne och de förhållanden, under hvilka desse uppträda på underlag af annan beskaffenhet, såsom ved och bark. Sådant inträffar i regeln på ställen hvarest underlaget i högre grad är utsatt för att impregneras med sand och jordpartiklar, såsom i bebyggda nejder, på gården vid allmänna farvägar, gamla plank och tak m. m. samt på vid stränder befintliga och tidtals under vatten liggande trädstammar. Sand och jordpartiklar synas här utöfva inflytande i synnerhet vid de resp. lafvarnes tidigare utveckling. Tillika förevisade tal. en på fururot i Evo kronopark funnet exemplar af *Pyrenopsis granatina*, hvilken art tillföre icke påträffats växande på annat underlag än sten eller jord.“

Jag har velat anföra detta meddelande, som kanske undgått flertalet af de svenska lichenologerna, för att påpeka huruledes en så skarpsynt botanist som Prof. NORRLIN för länge sedan framställt en naturlig förklaring till stenlafvars förekomst på gammal ved.